

17. navadna nedelja – leto C

O molitvi

Nekoč je na nekem kraju molil. Ko je nehal, mu je eden izmed njegovih učencev dejal: »Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.« Rekel jim je: »Kadar molite, recite: Oče!

Posvečeno bodi tvoje ime.

Pridi tvoje kraljestvo.

Naš vsakdanji

kruh nam dajaj od dne do dne

in odpústi nam naše grehe,

saj tudi sami odpuščamo vsakomur, ki nam je dolžan,

in ne vpelji nas v skušnjava!«

In rekel jim je: »Kdo izmed vas, ki ima prijatelja, bo prišel opolnoči k njemu in mu rekel:

>Prijatelj, posodi mi tri hlebe kruha, kajti k meni je s potovanja prišel prijatelj in mu nimam s čim postreči,< in mu bo oni znotraj odgovoril: >Ne nadleguj me! Vrata so že zaprta in moji otroci z menoj v postelji, ne morem vstati in ti dati.< Povem vam: Če ne bo vstal in mu dal zato, ker je njegov prijatelj, bo zaradi njegove nadležnosti vstal in mu dal, kolikor potrebuje. Tudi jaz vam pravim: Prosite in vam bo dano! Išcite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo! Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, se mu bo odprlo. Ali je med vami oče, ki bo dal svojemu sinu kačo, če ga bo prosil za ribo?

Ali mu bo dal škorpionja, če ga bo prosil za jajce? Če torej vi, ki ste hudobni, znate dajati svojim otrokom dobre darove, koliko bolj bo nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo.« Lk 11,1-13

Molite in Oče vam bo dal Svetega Duha

O molitvi govori danes božja beseda. Naš ustanovitelj Vincencije Pavelski je rekel: Dajte mi moža molitve in sposoben bo za vse. Žal nisem ta mož, čeprav bi rad bi, vseeno pa želim z vami razmišljati o molitvi. Želim razmišljati o molitvi, da bi vendarle skupaj postajali vedno bolj možje in žene, otroci molitve. Najprej nekaj preprostih misli:

Molitev je dar. Dar, kot je dar tudi vera. Od Boga ne moremo izsiliti daru, dal nam ga bo, ko bo verjel, da je za nas dobro. Lahko smo nesrečni, ker slabo molimo, lahko smo obupani, ker v molitvi ničesar ne doživljamo. Ne pozabimo, molitev je dar in Bog ve, kdaj nam je ta dar potreben.

Molitev, kljub temu da je dar, ni čustveno stanje, je pogovor z Bogom. Pogosto slišim reči ljudi, da molijo, ko čutijo potrebo po molitvi. Če se mož in žena pogovarjata samo takrat, ko čutita potrebo, se bosta nazadnje le še prepirala. Potem pa še to ne! Molitev ni stvar čustev, je odločitev za odnos, je napor, ki ga moramo vlagati v odnos, ki ga cenimo.

Če je molitev navada, je prazna, marsikdo pravi. **Molitev mora postati tudi navada, da ta navada ne bo prazna pa moramo poskrbeti.** Tudi besede med nami so prazne, pozdrav je prazen, če se ne trudimo za ljubezen. Molitev mora biti navada, a navada, ki jo vedno poživljata ljubezen in hrepenenje po bližini z Bogom.

Dve skrajnosti poznamo, na katere se lahko sklicujemo ob likih Marije in Marte iz evangelija prejšnje nedelje: Molitev ali delo. Ne. **Prava molitev podpira delo. Pravo delo izvira iz molitve.** Vse skupaj pa naj bi postajala ena sama želja služiti Bogu. Zakaj nam to ne uspeva najbolje?

Kako ste razumeli današnji evangelij? Če prosite Boga, za ribo, vam jo bo dal, mar ne? Če ga prosite kruha, boste prejeli, je tako? Mogoče je prav v tem ena glavnih ovir za našo molitev. Jezus ne pravi, da bomo prejeli tisto, kar prosimo, ampak da bomo prejeli tisto, kar potrebujemo. Pri tem pa nam je naša omejena pamet v oviro. Preveč smo prepričani, da vemo, kaj potrebujemo. In ker si to lahko priskrbimo sami oz. ker nam tega ne priskrbi Bog, pa čeprav ga prosimo, si vzamemo več časa za lastno uresničevanje zastavljenih ciljev, molitev pa pustimo ob strani. Poglejmo od bliže:

Otrok si želi sreče. Srečo vidi v igri, zato se raje igra, kot moli. V molitvi naj bi prosil Boga, da bi prav razumel srečo in jo v njem tudi uresničeval.

Mladostnik si želi sreče v ljubezni in zabavi. Ker si dobro predstavlja, kako bo to uresničil, temeljito načrtuje zabave, počitnice itd. Ko namreč prosi Boga, naj ga osreči, le-ta ne sliši na prvo besedo. Še manj pa na njegovo logiko. Zakaj naj bi potem molil?

Potem smo tu **odrasli**; naj ostanem pri sebi. Ko je toliko stvari okrog hiše, v njej in na vrtu, ki morajo biti urejene, naj čakam na Gospoda, da bo popravil pipo, zalil in okopal vrt. Pa lahko gremo k bolj duhovnim stvarem: Ljudje me prosijo za pogovor, naj jim rečem, da se pogovorijo z Gospodom? Res moramo storiti marsikaj, a izkušnje počasi pokažejo, če smo iskreni, da brez Boga ne bomo našli tistega, kar iščemo. Kar spoznava psalmist, postaja tudi naše spoznanje, spoznanje, ki ga razumem kot temelj prave molitve:

Če GOSPOD ne zida hiše, se zaman trudijo z njo njeni graditelji;

če GOSPOD ne varuje mesta, zaman bedi tisti, ki straži.

Zaman je, da vstajate zgodaj, da hodite pozno počivat,

da jeste kruh bridkosti, saj ga svojemu prijatelju daje v spanju. Ps 127,1-2

Gospod nam bo dal v spanju, kar potrebujemo. Bolje rečeno, nam daje, kar potrebujemo, le vzeti si moramo čas zanj in ne misliti, da bomo vse storili sami. In kaj najbolj potrebujemo? Svetega Duha! Duha, v katerem bomo spoznali božjo voljo, duha, ki nas bo krepil, da jo tudi izpolnimo. Poznamo božjo voljo? Ali jo izpolnimo? Verjetno večina lahko reče: Ne, ker premalo molimo. Odprimo se Gospodu in dal nam bo duha molitve, v njem bomo spoznavali Njegovo voljo in prejeli moč, da jo izpolnimo.